

Γέννησε χωρίς να δει ΠΟΤΕ περίοδο!

ΜΙΑ ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΓΝΩΣΗ

ΚΑΙ ΑΓΩΓΗ ΧΑΡΙΣΕ ΤΗ ΧΑΡΑ

ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ Σ' ΕΝΑ

ΝΕΑΡΟ ΖΕΥΓΑΡΙ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Η μητέρα κρατά στην αγκαλιά της το «θαύμα» που χρόνια περίμενε. Όπως αναφέρουμε και στο κείμενο, η μητέρα δε θέλησε να φωτογραφηθεί κι εμείς σεβαστήκαμε στην επιθυμία της.

Γράφει η
ΠΟΛΑ ΣΠΟΝΤΑ

Η απόκτηση ενός παιδιού είναι επιθυμία που την έχουν όλα σχεδόν τα ζευγάρια σε κάποια φάση της συμβίωσής τους. Σε αρκετές βέβαια περιπτώσεις, και για διάφορους λόγους, η επιθυμία αυτή είτε είναι αδύνατο να εκπληρωθεί, είτε παρουσιάζει δυσκολίες στην πραγματοποίησή της. Από την άλλη μεριά, όμως, οι σύγχρονες ιατρικές μέθοδοι έχουν επιλύσει σημαντικά προβλήματα στον τομέα της σύλληψης και αναπαραγωγής του ανθρώπινου είδους.

Πριν από μερικές μέρες, και συγκεκριμένα στις 30 Ιανουαρίου, ένα ζευγάρι από τη Λεμεσό απόκτησε το πρώτο του παιδί, μετά από πολλές δυσκολίες, αγωνίες και ταλαιπωρίες. Δυο νέοι άνθρωποι, παρά τα απαισιόδοξα μηνύματα και τις άκαρπες προσπάθειες αρκετών χρόνων, κατόρθωσαν τελικά να γίνουν γονείς και να κρατήσουν με καμάρια στα χέρια το νεογέννητο γιο τους.

Οι ευτυχείς γονείς αρραβωνιάστηκαν το 1981 και παντρεύτηκαν το 1984. Ήθεραν όμως από την αρχή της σχέσης τους πως υπήρχε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: η κοπέλα δεν είχε ποτέ της «περίοδο», κι επομένως ούτε ωορρηξία μπορούσε να γίνει, ούτε σύλληψη.

Το ζευγάρι έμεινε ολ' αυτά τα χρόνια άτεκνο, χωρίς βέβαια να σταματήσει τις επισκέψεις σε γιατρούς και τις προσπάθειες για κάποια θεραπεία. Καμιά ελπίδα όμως δε διαφαινόταν, μέχρι που οι δυο νέοι επισκέφθηκαν το γιατρό Σώτο Δημητρίου στη Λευκωσία. Μετά τη διάγνωση, ξεκίνησε μια ειδική θεραπεία, που αποδείχθηκε σωστή και αποτελεσματική.

Συναντήσαμε τους γονείς στην κλινική του Σώτου Δημητρίου, τρεις μέρες μετά τον τοκετό και τη γέννηση ενός όμορφου και υγιέστατου αγοριού. Φυσικά, φαινόταν πως οι δυο τους να ζουν σα σε όνειρο. Μίλησαν στο «Π» για τις περιπέτειές τους, αλλά θέλησαν να κρατήσουν την ανωνυμία τους, για ν' αποφυγούν τις αδιάκριτες ερωτήσεις και τα περίεργα βλέμματα του κόσμου. Διηγείται η 30χρονη γυναίκα:

«Έγινα 14—15 χρόνων και δεν είχα δει «περίοδο», όπως συνέβηκε με όλες σχεδόν τις συνομήλικές μου. Άρχισα τότε να πηγαίνω στους γιατρούς. Ο καθένας όμως έβγαζε διαφορετικά συμπεράσματα. Άλλος ότι είχα πολυκυστικές ωθήκες, ή ότι είχα παιδική μήτρα, ή ότι χρειαζόμουν γυναικεία. Άλλοι πάλι μου πρότειναν να κάνω λαπαροσκοπήσεις και εγχειρήσεις. Για χρόνια πολλά γύριζα από τον ένα γιατρό στον άλλο, κάνοντας λανθασμένες θεραπείες, και χωρίς να καταλήγουμε σε κάτι θετικό και συγκεκριμένο. Το μεγαλύτερο όμως πρόβλημα ήταν η ανασφάλεια και η ψυχολογική αναστάτωση που ένιωθα. Κανένας γιατρός δε μου έδινε ιδιαίτερη σημασία. Εγώ ήθελα κάποια ενθάρρυνση, κάποιες εξηγήσεις για την κατάσταση μου. Τίποτα έφευγα από το γιατρό και πήγαινα κάθε φορά στο σπίτι απογοητευμένη αισθανόμουν να 'μαι χαμένη, χωρίς ελπίδα. Άκουσα ύστερα για το γιατρό Σώτο Δημητρίου, κι είπα να κάμω άλλη μια προσπάθεια».

Η νέα γυναίκα υποβλήθηκε για ένα περίπου χρόνο σε αναλύσεις και εξετάσεις.

Πού σφειλόταν όμως η αμηνόρροια και πώς λύθηκε το πρόβλημα της ωορρηξίας; Την περίπτωση αυτή μας εξήγηε ο ίδιος ο γιατρός Σώτος Δημητρίου.

«Οι ενδοκρινολογικές εξετάσεις έδειξαν ότι η κοπέλα έπασχε από υποφυσιακή ανεπάρκεια του υποθαλάμου. Είχε έλλειψη δηλαδή μιας ορμόνης του υποθαλάμου, η οποία ελέγχει την απελευθέρωση των άλλων δυο ορμονών (FSH και LH) που είναι υπεύθυνες για την ανάπτυξη του ωαρίου και την ωορρηξία.

Τ' αποτελέσματα των εξετάσεων ήταν ενθαρρυντικά. Έπρεπε λοιπόν να χορηγήσουμε την ορμόνη που έλειπε. Είχαμε όμως να επιλέξουμε μεταξύ πολλών δοσολογικών σχημάτων και διαφορετικών ρυθμών χορήγησης της ορμόνης. Οι συνδυασμοί ήταν πάρα πολλοί, γι' αυτό και επιλέξαμε από τη διεθνή βιβλιογραφία το συνδυασμό με την υψηλότερη επιτυχία.

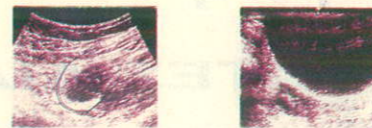
Η θεραπεία διεθνώς γίνεται ενδοφλέβια σ' αυτές τις περιπτώσεις. Προμηθευτήκαμε το σύστημα της ηλεκτρονικής αντήλας και χορηγούσαμε την ορμόνη ρυθμικά. Δυστυχώς, είχαμε πρόβλημα με τη βελόνα, η οποία μετακινούνταν από τη θέση της, κι έτσι το φάρμακο εκκρινόταν υποδόρια αντί ενδοφλέβια. Το αποτέλεσμα ήταν να αποτύχει η πρώτη αυτή προσπάθεια.

Έπρεπε όμως, να βρεθεί ένας τρόπος για τη ρυθμική χορήγηση της ορμόνης ενδοφλέβια. Κάναμε δεύτερη προσπάθεια. Αφού επινοήσαμε διάφορους φλεβοκαθετήρες, επιλέχθηκε ένας νεογνικός καθετήρας πάνω στον οποίο προσαρμόστηκε η βελόνα. Στη συνέχεια, ο μικρός και λεπτός αυτός καθετήρας μπήκε στο σώμα της γυναίκας. Πετύχαμε έτσι την ενδοφλέβια χορήγηση της ορμόνης. Με την προσθήκη μάλιστα ενός αντιπηκτικού φαρμάκου κατορθώσαμε να μην έχουμε ούτε πρόβλημα θρομβώσεων».

Τέτοια περιστατικά, όπως σημείωσε ο γιατρός, δεν είναι συχνά, γι' αυτό και θα πρέπει να εξετάζονται και να διερευνώνται με προσοχή. Το να μην έχει καθόλου «περίοδο» μια γυναίκα, είναι σύμπτωμα το οποίο μπορεί να οφείλεται σε έλλειψη μιας ορμόνης, ή σε χρωματοσωματικές ανωμαλίες, ή σε αγγειοσία της μήτρας (να μην υπάρχει δηλαδή μήτρα).

Για 24 μέρες, η βελόνα και γενικά το σύστημα που χρησιμοποιήθηκε, έστειλε ορμόνη στις φλέβες της 30χρονης γυναίκας. Η μέθοδος δούλεψε κανονικά και φυσιολογικά. Ένα ωάριο άρχισε να ωριμάζει, όπως συμβαίνει σε οποιαδήποτε άλλη γυναίκα. Όταν το ωάριο ωρίμασε εντελώς, πλησίασε και η στιγμή της απελευθέρωσης του από την ωθήκη (ωορρηξία). Όλη αυτή η διαδικασία γινόταν καθημερινά αντικείμενο παρακολούθησης με τη μέθοδο των υπερήχων. Έτσι, ήταν γνωστή ακόμη και η ακριβής ώρα της ωορρηξίας. Το ζευγάρι ήρθε αμέσως μετά σε σεξουαλική επαφή. Εννιά μήνες αργότερα οι δυο νέοι έγιναν γονείς. Η εγκυμοσύνη ήταν φυσιολογική, αλλά ο τοκετός έγινε με καισαρική τομή (όχι για λόγους σχετικούς με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε, αλλά γιατί ο ομφάλιος λώρος ήταν τυλιγμένος τρεις φορές γύρω από το κεφάλι του παιδιού).

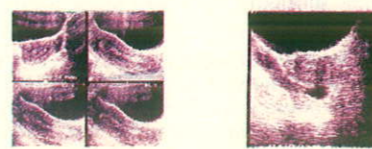
Η μητέρα, μετά από τα βάσανα και τις ταλαιπωρίες τόσων χρόνων, γνωρίζει τα πάντα που σχετίζονται με το πρόβλημά της

Διακρίνεται ωάριο 8 χιλιοστών κατά τη 10η και 12η μέρα της θεραπείας της 30χρονης γυναίκας.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Το ωάριο παρέμεινε στα 8 χιλιοστά, αλλά βελτιώθηκε ενδοκρινολογικά η ωριμότητά του (15η μέρα θεραπείας). ΔΕΞΙΑ: Το ωάριο, αφού τροποποιήθηκε η θεραπεία (δόσεις και ρυθμός χορήγησης), έγινε 16 χιλιοστά (18η μέρα θεραπείας).

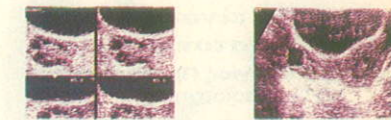

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μεγάλη ανάπτυξη του ωαρίου σε 21 χιλιοστά (19η μέρα θεραπείας). ΔΕΞΙΑ: Το ωάριο γίνεται 23 χιλιοστά.

Διακρίνεται δεξιά η ρήξη του ωοθυλακίου.

Οι διαφάνειες απεικονίζουν την ανάπτυξη και πορεία του ωαρίου στις διάφορες φάσεις της θεραπείας, μέχρι τη ρήξη του ωοθυλακίου, τη σύλληψη και τη δημιουργία του εμβρύου.

Το έμβρυο έχει δημιουργηθεί· εδώ είναι 20 εβδομάδων.

Ο γιατρός Σώτος Δημητρίου.

και με τη θεραπεία στην οποία υποβλήθηκε. Απογοητεύτηκε πολλές φορές, αλλά τα κατάφερε. Και τώρα είναι σε θέση να λέει: «Μπορώ να κάμω και δεύτερο μωρό όποτε θελήσω».

Ο σύζυγος βρισκόταν διαρκώς κοντά στη γυναίκα του, τόσο στις δύσκολες μέρες της θεραπείας, όσο και αργότερα.

«Γνώριζα από την αρχή - λείπει - το πρόβλημα που είχε η γυναίκα μου, αλλά έλπιζα πως θα υπήρχε κάποιος τρόπος αντιμετώπισής του. Και να μην μπορούσε, όμως, να γίνει κάτι, σίγουρα δε θα με επηρέαζε, ούτε θα κλόνιζε τη σχέση με τη γυναίκα μου».

